

غزل شماره ۱۱۸

آن کس که به دست، جام دارد

سلطانیِ جَم، مدام دارد

آبی که خضر حیات از او یافت

در میکرده جو، که جام دارد

سر رشته جان، به جام بگذار

کاین رشته از او نظام دارد

ماومی وزاهدان و تقوا

تایار، سرکه‌ام دارد

بیرون ز لب تو ساقیانست

در دور، کسی که کام دارد

نرکس همه شیوه‌های مستی

از چشمِ خوشت به وام دارد

ذکر رخ و زلف تو دلم را

وردیست که صبح و شام دارد

برسینه‌لش دردمندان

لعلت ستمی تمام دارد

در چاهِ ذقنِ چو حافظِ ای جان

حُسنِ تو دو صد غلام دارد

تفسیر فال

هر کس که به در خانه‌ی او ضربه بزند، ناامید و دست خالی باز نمی‌گردد. این جمله به روشنی نشان می‌دهد که خداوند همیشه پذیرای بندگان است و هر آن کس که با نیت خالص و دل پاک به او مراجعه کند، امیدی برای دریافت رحمت و بخشش خواهد داشت. بنابراین، برای بازیابی سلامتی خود، با دلی پر از امید و ایمان، دست به سوی او دراز کنید. از او بخواهید تا در ازای طلب سلامتی‌تان، روح و جسم خویش را در راه خدمت به خودش صرف

کنید. این درخواست می‌تواند شامل نیت‌های خیرخواهانه همچون کمک به دیگران یا انجام کارهای نیکو باشد که نشان‌دهنده‌ی عشق و ارادت شما به ذات باری‌تعالی است. خداوند نیز بر اساس حسن نیت شما نسبت به بندگان، از سر گناهی که ممکن است مرتکب شده باشید خواهد گذشت. انشالله با دعای خیر شما و تأسیس یک ارتباط عمیق‌تر با خداوند، تمامی مشکلات حل خواهند شد و سلامتی دوباره نصیب شما خواهد گردید.

به کوشش : [پارسی‌دی](#)

منبع تفسیرها: [آلامتو](#) و [سلام دنیا](#)